

קריאת התורה - פרשת חקת – במדבר י"ט
תפילת מנחה – 3 עליות

קריאה ראשונה

יט
וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר: זֹאת
חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר-עָנָה יְהוָה לֵאמֹר דְּבַר אֶל-
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וִיקַחוּ אֵלֶיךָ פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה
אֲשֶׁר אֵין-בָּהּ מִום אֲשֶׁר לֹא-עָלָה עָלֶיהָ עֹל:
וְנָתַתָּם אֹתָהּ אֶל-אַלְעָזָר הַכֹּהֵן וְהוֹצִיא אֹתָהּ אֶל-
ד
מַחֲוִין לַמַּחֲנֶה וְשָׁחַט אֹתָהּ לִפְנָיו: וְלָקַח אַלְעָזָר
הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ וְהִזָּה אֶל-נֹכַח פְּנֵי אֹהֶל-
מוֹעֵד מִדָּמָה שֶׁבַע פַּעַמִּים:

קריאה שנייה

ה
וְשָׂרַף אֶת-הַפָּרָה
לְעֵינָיו אֶת-עֹרָהּ וְאֶת-בְּשָׂרָהּ וְאֶת-דָּמָהּ עַל-
ו
פְּרִשָּׁה יִשְׂרָף: וְלָקַח הַכֹּהֵן עֵץ אֲרָז וְאֶזוֹב וּשְׁנֵי
ז
תּוֹלַעַת וְהִשְׁלִיךְ אֶל-תּוֹךְ שֹׂרֶפֶת הַפָּרָה: וְכִבֶּס
בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרִחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֵר יָבֹא אֶל-
הַמַּחֲנֶה וְטָמֵא הַכֹּהֵן עַד-הָעֶרֶב:

קריאת התורה - פרשת חקת – במדבר י"ט
תפילת מנחה – 3 עליות

קריאה שלישית

וְהַשְׂרֵף אֹתָהּ

ח

יִכָּבֵס בְּגָדָיו בַּמַּיִם וְרִחַן בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד-

הָעֶרֶב: וְאָסַף אִישׁ טָהוֹר אֶת אֵפֶר הַפָּרָה וְהַנִּיחַ ט

מִחוּץ לַמַּחֲנֶה בְּמָקוֹם טָהוֹר וְהִיתָה לַעֲדַת בְּנֵי-

יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמִי נֹדֶה חַטָּאת הוּא: וְכָבֵס ,

הָאָסֶף אֶת-אֵפֶר הַפָּרָה אֶת-בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד-

הָעֶרֶב וְהִיתָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְגֵר הַגֵּר בְּתוֹכָם

לְחֻקַּת עוֹלָם:

קריאת התורה - פרשת חקת – במדבר י"ט
תפילת מנחה – 3 עליות

בספר תורה

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר זאת
חוקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני
ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר
אין בה מום אשר לא עלה עליה על וגזתתם
אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מזוזן
למזבח ושחט אתה כפציו ולקח אלעזר הכהן
מדמה באצבעו והזה אל צכו פצי אהל מועד
מדמה שבע פעמים ושרף את הפרה לעיניו
את ערה ואת בערה ואת דמה על פרעה ושרף
ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושצי תולעת והשליך
אל תוך שרפת הפרה וכבס בגדיו הכהן ורחץ
בשרו במים ואחר יבא אל המזבח וטמא הכהן
עד הערב והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ
בשרו במים וטמא עד הערב ואסף איש טהור
את אפר הפרה והציח מזוזן למזבח במקום
טהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת למי
גדה וזטאת הוא וכבס האסף את אפר הפרה
את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל
ולגר הגר בתוכם לחוקת עולם